

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Marta, 5.—INCA.

Any IV

SETMANARI POPULAR
INCA 30 DE MARS DE 1918

Núm. 169

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Bones festes

La Direcció de LA VEU D'INCA, dóna gràcies a Deu nostre Senyor per les presentes festes de Pasco per la seva misericòrdia i bondat escampada damunt l'univers i damunt el món dels esperits redimits en la seva preciosa sang.

El mateix temps es complau, aquesta Direcció, en saludar i felicitar a les autoritats eclesiàstiques i civils i a tots sos amics i suscriptors, dessitjant per tots la gràcia, alegria i felicitat que portà al món Jesús ressucitat, Rei immortal de tots els sitges.

Agrícoles

La revista de la "Editorial Catalana," *Agricultura* porta una secció de *Consultori* en la qual hi trobam el següent article, sobre les malalties del porc, que copiam per considerar-lo interessant pels pagesos de Mallorca, que tant perjudicats s'han vist en l'engreix d'aquests animals.

MALALTIES DEL PORC

Només direm quatre paraules sobre les principals malalties que acostumen a atacar al bestia porquí en nostra terra, i que moltes vegades han sigut causa de que no pocs pagesos deixessin de dedicar-se a la cria o engreix d'un animal tan productiu.

Comencem pel *mal roig*, que és la malaltia contagiosa que té més poder difusiu i que més baixes causa en aquest bestiar.

Es caracteritza aquesta malaltia per unes taques d'un roig violat que apareixen en les orelles i es van estenent per tot el cos de l'animal.

No acostuma a atacar més que als porcs qual pes és major de 50 quilos. El *mal roig* es pot encomanar a l'home, lo que passa molt rarament i per inoculació, o siga per les ferides més que per l'absorció de carn contaminada.

Per a preservar els porcs és convenient

vacunar-los pel mètode de Pasteur o de Leclainche.

Un cop els porcs tinguin quatre mesos no deixar-ne entrar cap de nou a (la soll) que no estiguï vacunat.

Si per incuria nostra no tenim els porcs vacunats i ens agafen el mal roig, aleshores tindrem que emplear el suero de Leclainche.

La *pneumonia cantigosa* és una efecció dels pulmons que algunes vegades, encara que poques, es manifesta per unes taques roges en la pell, però el síntome més clar és l'inflament que produeix en el tòrax en la part del pulmó atacat i ademés la respiració accelerada, febre alta i les mucoses vermelles. El millor tractament consisteix en tenir els animals atacats en bones condicions higièniques i que la temperatura del local sigui d'uns 15 a 18 graus. No seria aquesta malaltia perillosa si no es compliqués, com acostuma a passar, amb altres efeccions.

La carn d'animals atacats de pneumonia cantigosa no deu menjar-se.

L'osteomalacia és una malaltia dels ossos que ataca amb preferència els animals joves, generalment en anys secs. El seu progrés és lent i es va desenvolupant durant setmanes i mesos si els animals van ben alimentats.

Aquesta malaltia passa per tres fases:

1.^a, al començament es reconeix per què els animals a pesar d'anar ben alimentats profiten poc el menjar i no creixen o no s'encreixen. Després perdren la gana i tenen una mena de crisis d'epilèpsia, en una de les que hi poden morir; 2.^a, aquelles que han pogut escapar a aquestes crisis acaben per amb prous feines poguer caminar amb grans dolors, el que fan apoiant-se sobre la punta dels ungrets com si caminessin sobre d'espines, i més tard només poden caminar sobre els genolls. Uns 8 o 15 dies més tard ja no poden caminar de cap manera ni poden menjar, restant en un recó de la cort sens fer cap moviment com si estessin morts; 3.ª, es aleshores que comença aquesta fase de la malaltia. Tots els membres, i sobretot el cap, es desformen a l'inflar-se. Dintre la boca se li formen unes butifloses que junt amb l'inflament dels ossos de les barres no deixen menjar a l'animal, que acaba per morir-se de fam. Al mateix temps els ossos esdevenen tous,

poguent-se tallar amb facilitat el mateix que la carn. La causa d'aquesta malaltia és la manca de substàncies minerals en els aliiments i en l'aigua en gran quantitat per a que el desenvolupament dels ossos, formats sobre tot per substàncies minerals, sigui normal. Es pot combatre eficaçment si no ha arribat al 3.er període, fent absorbir als animals raquitics fosfat tribàsic de calç a rató de 15 a 50 grams per dia, segons l'edat dels animals. Al fosfat s'hi pot afegir una mica de sal ferruginosa i continuar medicant fins passat un mes de la cura apparent. Un remei econòmic consisteix en afegir al menjar dues cullerades de cendre de llenya o bé una cullerada de 2 grams de fòsfor i 500 grams d'oli de fetge de bacallà. Qualsevol que siga el tractament s'ha de tenir en compte que el sol, l'aire i la netedat constitueixen elements de primer ordre pels animals raquitics.

L'infacció purulenta és una malaltia contagiosa deguda a microbis que es troben en el jas i que infecten als garris pel cordó ombilical. Triga de 8 a 10 dies a manifestar-se a l'exterior i pot ocasionar la pèrdua total dels lletons acabats de néixer. La mortalitat en garris de 5 a 4 mesos és d'un 25 a 50 per 100, i un cop han passat dels 6 a 9 mesos, les pèrdues són insignificants. Els caràcters exteriors de la malaltia varien segons l'edat dels animals. Els lletons contaminats estan tristes, tussos i tenen una diarrea blanca, però continuen mamant. Després caminen frontollant-se i una mena de grans que superen apareixen primer en les orelles i després per tot el cos, cobrint-se la pell de crostes. No es formen taques roges. En quinze dies o un mes, l'animal mor.

Als garris de 3 o 6 mesos, se'ls hi formen uns accessos en les potes de dimensions que varien des de la d'una nou a la del puny. Aquells accessos van creixent en profunditat malmetent les articulacions. El porc resta aleshores ajeugut, quasi sense menjar, acabant per morir passades algunes setmanes i a voltes alguns mesos.

El millor tractament és el preventiu, que consisteix en rentar el hombrige dels lletons amb glicerina iodada fins a la completa cicatrització de la llaga ombilical. En aquesta malaltia, com en totes les infecions, convé aillar els animals afacats i fer una bona desinfecció dels corraus, i un cop fet, emblanquinar-los amb lletrada de calç.

La «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, dedica el número 287 a poesies de nostre amable amic i esquisit poeta D. Antoni M.ª Peña. Del quadern en copiam les següents composicions.

COLOR DE ROSA

Color de rosa, com l'alba pura,
color qu'estima lo trobador,
color que alaba, mentres sa lira
mescla ses notes ab ses cançons

Ara de nova n'ha compost una,
dolça, molt dolça, com vent d'Agost
color de rosa sos cants inspira...
Si l'escoltasseu, diu aquets mots:

«Color de rosa, color de vida,
color que tenen les ilusions;
color que brilla com una estrella
per entre boyres d'un cel molt fosch.

Color de rosa, color puríssima,
color qu'estima mon cor ditxós.
Color de gloria, color de l'ànima
de la donzella del meu amor».

Color de rosa, color d'albada...
canta que canta lo trobador;
com així'l senten les gens se pensen
si, per desgracia, s'ha tornat foll.

Ah! no, si canta, són de sa lira
color de rosa sòns y cançons
perque malalta té la seu ànima
d'una ferida de mal d'amor!

IN AETERNUM

I
S'alça del druida'l gran altar ciclòpich
i tranquil i serè va contemplar
los segles que, morint, viu lo dexaven,
testimoni eloquient de lo seu pas.
Ara, ¿qué'n resta del gegant de pedra?
¿qué'n resta avuy del poderós tità
més fort que'l llamp, més vell que les centurias?
¿qué'n resta avuy? Un caramull de machs.

II

S'alça'l temple gentil d'art admirable
qu'enriquiren, potents, grechs y romans,
mes sols vegé sa pura arquitectura
sacrificis impurs a son déu fals.
¡Ja l'idol ha caygut y del rich temple
ni un capitell sencer nos ha romà!
Per a sempre espoltrit ¡com flor mostia
qu'aroma ni colors recobra may!

III

S'alça la Creu del Gòlgota en la cima
y l'Homo Deu hi va morir clavat..
¡Encara hi es! ¡Y creix! ¡Ja no li basta
Calvari tan petit per siti real!...
¡Ja tot el món es Gòlgota!... ¡Miràula
com s'extén de Ponent fins a llevant,
com la claror del sol neix el dia!
¡No es moria, no, la Creu; ni morirà!

EL DESCANSO... DOMINICAL

En Londres no trabajan en los dominicos:

1.º Todos los comerciantes sin excepción.

2.º Los panaderos, carniceros y tenderos de comestibles, teniendo que hacerse la compra para el domingo los sábados por la noche, sólo los lecheros hacen un reparto por la mañana.

3.º Los peluqueros.

4.º Los carteros, pues en domingo no hay correo en Londres. Los telegrafistas trabajan uno de cada diez.

5.º Las tres cuartas partes de los empleados del ferrocarril metropolitano.

6.º Las tres cuartas partes de los cocheros de alquiler y cocheros de *omnibus*.

7.º Los barrenderos y regadores públicos.

8.º Los mozos de restaurante y de café por la mañana y por la tarde, pues estos establecimientos sólo se abren de once de la mañana a una de la tarde y de seis a once de la noche.

9.º El personal de teatros y otros espectáculos, pues no hay funciones en domingo.

10.º El personal de los hipódromos.

El colega del cual tomamos esto dice que no trabajan en Londres más que los fardeiros públicos, los vendedores de tabaco, los farmacéuticos y la policía.

«En cambio, entre nosotros, añade, se trabaja en muchos talleres poniendo por montera la ley del descanso dominical, y escarneciendo el mandato de Dios por una ganancia sórdida.»—De «El Social»

Carbes i avelles

Declaracions polítiques

«El Dia» publica unes declaracions que atribueix a un exministre i senador vitalici, dient que tot lo que passa a Espanya equival a la redempció.

Com a complement d'aquesta obra creu que el nostre deure ens exigeix a tots un efectiu sacrifici: esborrar passions, contenir aspiracions personals sumar-nos a un gran partir nacional dirigit per En Maura: un partit que romanguí al poder alguns anys i que en la seva actuació motiví la formació d'un altre orientat cap a l'esquerra.

Jo confii —afegeix— que uns i altres caps de partit o de grups no tardaran a disoldre o més ben dit a sumar-los a les grans agrupacions nacionals, en les quals tots trobarem.

Blat

El director general de Comerç ha manifestat que el nostre ambaixador a l'Argentina cablegrafia donant compte d'haver sortit cap a Espanya el vapor «León XI», amb 12.000 tonelades de moresc per a Canàries, i els vapors «Martes» i «Mar del Norte», amb 4.598 i 3.401 tonelades de blat, respectivament per a la península.

La tasa de l'arroso.

Ha sigut fixat en 62 pessetes el 100 kilos el preu de l'arroso, sens cloveia, blanc corrent en els punts de producció i sobre el magatzem o vagó.

La mateixa R. O. de la Presidència del Consell de Ministres, dóna reglas perquè pugui les junes provincials de subsistències fixar els preus regulars en les seves respectives províncies, disposant així mateix que se respectin els convenis arroseros que se haguen fets antes de la publicació en la *Gazeta* d'aquesta R. O.

L'envergada a Alemanya

Part oficial alemany.

El príncep hereu Rubert de Baviera, amb els exèrcits dels generals von Below Otto i von Marwitz, ha tornat a derrotar l'enemic en la gegantina lluita prop de Bapaume.

Mentre els cossos d'exèrcit dels generals von Borne, von Lindequist i Kuhne atravesaven les fortes posicions de l'enemic al Nordest de Bapaume en sagnants lluites, les tropes dels generals Crunert i Staabs rebutjaren des de l'E. i SE, l'enemic més enllà d'elles i de Saily.

Noves divisions i nombrosos automòbils blindats es llençaren contra nostres tropes, que avançaven per les carreteres que, des de Bapaume, conduceixen a Cambrai i Peronne, no podent, amb tot, obtenir la decisió en favor de l'enemic. Cap al tard es retiraren derrotats en direcció a l'Est.

En les lluites nocturnes caigué Bapaume en poder de les tropes victorioses.

Es desplagaren sagnants lluites per Combles i les altures situades a l'Oest. L'enemic fou derrotat, i els atacs de la cavalleria inglesos fracassaren.

El príncep Hereu alemany ha forçat, amb l'exèrcit del general von Huitz, el pas pel Some al Sud de Hawers. Ses tropes victorioses escalaren en fortes lluites les altures o l'Oest del Some.

La ciutat de Mesle fou assaltada cap al tard.

Entre el Soma i l'Oise, les tropes que havien avançat més enllà del canal de Crozat, assaltaren encara, al començar la nit del 23 del corrent, la posició fortificada i fortemet defensada a la vora Oest del canal.

En fortes lluites han estat rebutjats els inglesos, francesos i americans, a través del terreny forestal infranquejable més enllà de Lanenville i Villeelquier Aumont.

En una persecució continua, els generals von Centa i von Gay en llançaren contra l'enemic en retirada.

Guiscard i Chauny foren conquerides a entrada de fosc.

Les perdudes sagnants de l'enemic són extraordinàriament elevades.

«El gegantí botí que ha caigut en el nostre poder des del dia 21 del corrent no s'ha pogut comptar encara. Sols s'ha comprovat fins ara més de 45.000 presoners, més de 600 canons, 1.000 ametralladores, enormes quantitats en municions i material de guerra, i grans existències en queviures i indumentàries.

A Verdum i a la Lorena continuaren les lluites d'artilleria.

En els altres fronts no ha canviat la situació.

Bombardeig de París.

Segons un comunicat oficial, francès l'enemic ha tirat contra París amb una peça de llarg abast, des de les vuit del matí, de quart en quart d' hora, granades de 240 que han totcat la capital i les barriades foranes.

Opinió d'un diari

El diari alemany «Taegliche Rundschau» diu que la notícia de la ofensiva alemanya al front occidental, causa gran entusiasme al poble alemany, que segueix febrilment el despliegament de les operacions.

Es una batalla decisiva que dóna Alemanya per a conseguir la pau mundial. La lluita és entre Inglaterra i Alemanya per a veure quina s'en dà la dominació mundial.

Els socialistes alemanys

Els socialistes independents interpellaren al Canceller en el Reichstag sobre el memorandum d'en Lechnomszi, i demanaren que Alemanya declarés que no era ella la culpable de la guerra, o al menys, los que permetin publicar un manifest.

Exit turc a Palestina

Al mateix dia en que els inglesos i sufren la séria derrota entre el Scarpe i l'Oise, el comunicat anglès d'Orient es veu obligat a comunicar la pèrdua de la important ciutat de Hit, conquerida a costa de grans sacrificis i recuperada pels turcs que s'apoderaren de gran quantitat de municions i molts bots.

DISPOSICIÓ IMPORTANT

EL PREU DEL BLAT, LA FARINA, I EL PA.

Vef-aquí la Real Orde de la Presidència del consell de Ministres, publicada damunt la *Gazeta* sobre aquesta vital qüestió:

«1.º Se fija el precio máximo de venta del trigo en almacén o sobre vagón del ferrocarril en 40 pesetas los 100 kilogramos.

2.º No se permitirá fabricar, con la excepción que se determina en el art. 8.º, mas que una sola clase de harina de flor de primera calidad, que será exactamente igual a la que hoy es la primera de las marcas de las que fabrica cada centro productor, o sea la que se emplea para la elaboración del pan candeal blanco de primera calidad.

3.º El tipo máximo de venta de la harina fabricada según se preceptúa en la base precedente, será el de 11 pesetas de sobreprecio en los 10 kilogramos, respecto de los 100 kilogramos de trigo a precio de tasa.

4.º Las Juntas provinciales de Subsistencias, teniendo en cuenta que este margen de 11 pesetas de sobreprecio comprende el máximo de coste de transportes desde los puntos productores hasta la población más

distant de éstos, cuidarán, en su caso, de establecer la reducción conveniente, con relación a los gastos que con el indicado motivo se originen en las localidades de sus respectivas jurisdicciones.

5.º Con la harina procedente de la única molturación que se autoriza se fabricará una sola clase de pan; pero permitiéndose que se haga en las distintas formas que actualmente se elabora.

6.º El pan fabricado según se expresa en el apartado anterior se expenderá al mismo precio que el de la harina, con la sola excepción de Madrid y Barcelona, donde podrá ser recargado en cuatro céntimos por kilogramo, y sin que, por lo tanto, en ninguna de estas dos ciudades pueda venderse a razón de precio que exceda de 55 céntimos el kilogramo.

En aquellas poblaciones donde el precio del pan sea corrientemente inferior al de la harina, se conservará este, reduciéndolo en proporción en que se reduzca el de la harina y conservando en todo caso la misma diferencia»

PUBLICACIONS REBUDES

Economia i finances

Dificilment podríem trobar cap publicació de caràcter econòmic que encogi tan interessant noticiari i els estudis esquemàtics que inserta la revista *Economia i Finances*, ben atenta a la més imminent actualitat en tot lo que fa referència als seus titulars. Els afers bancaris, les darreres legislacions d'Espanya i l'estrange, les cotitzacions de Borsa, les subastes, etc., hi són tractats minuciosament amb cura extrema. Estadístiques, preus, estocs, informació general, articles tècnics de veritable vàlua són alegats, formant en conjunt un fascicle de consulta útil a a tothom, des de l'alt capitalista, al qual precisa seguir les variacions dels valors, al modest treballador, que ha de cercar un guia per a col·locar convenientment els seus estalvis.

Economia i Finances obté per això un creixent èxit a tot arreu.

Dues vegades ha hagut d'augmentar el seu tiratge, a l'adonar-se el públic del fort interès que en clou la divulgació que fa de l'estat al dia de l'economia en general.

Del seu darrer número, aparegut el 10 del que som, no farem res més que retaillar-ne el sumari, del qual es desprèn la importància de aquesta revista:

La Caixa de Crèdit Comunal.

Dret Mercantil i Legislació.—Règim marítim espanyol derivat de la guerra (continuació).—Part informativa: Legislació i Jurisprudència espanyola. Legislació i Jurisprudència estrangera.

Economia de la guerra i de la preparació per a pau.—Qui pagarà el compte de la guerra?

Tècnica i economia.—L'utilitatge dels ports.

Informació General= Estadística.—Mercats: Carbons. Metalls. Ferro, Plata, Or, Estany, Plom, Coure... Teixits: Cotó, Cànem, Llanes... Blats, farines... Colonials: Sucres, Cacau, Cafès... Ingressos de ferrocarrils... El comerç exterior d'Espanya.

Crònica financiera.

Memòries i Balanços.—Banc de Torassa.—Banc de Sabadell.—Societat de Crèdit Mercantil.

Guia del Rendista. Jutes generals. Dividends i Cupons. Amortitzacions i subhastes... Estranger.

Moviment Bursàtil.—Cotitzacions: Borsa de Barcelona, Madrid, Bilbao, París i Londres.—Correspondència.

**

Nostre Senyor Jesucrist
ressuscita enguany molt trist
de la negra sepultura;
veu que no ha ressucitat
ja! amb Ell la humanitat
que de la mort és pastara.

Mn. Jacinto Verdaguer.

Noves d'Inca

Les funcions de Setmana Santa en les nostres esglésies han revestit gran solemnitat, veent-se per tot molta concurrencia de feels.

A l'ofici major del Dijous Sant, en Santa Maria la Major, assistí el manific Ajuntament presidit pel Sr. Alzina, rebent la Comunió en cumpliment del precepte pascual.

Moltíssims de feels també combregaren.

Al cap-vespre, després de matines de fas, sortí la processó que recorregué les quatre esglésies a on hi havia monument. E-hi assistí molta concurrencia, sobre tots d'homos; una representació de la Oficialitat militar, una companyia del Regiment amb la banda de tambors i cornetes, l'Ajuntament presidit pel Balile Sr. Alzina i del Tinent Coronell D. Juan Payeras, la banda Municipal i la del Sr. Rotger, un gros estol de rumboses caraputxes, i la Comunitat parroquial amb la Sang de les Monges.

El Dijous Sant, acabats els actes de choros feu el piedós acte de l'Endavallament del bon Jesús mort, amb sermó, cantant-se un hermos *sepultus*.

A la processó per la Ciutat e-hi assistiren, com ahir, les autoritats, l'Oficialitat, la companyia i la banda del Regiment, les caraputxes i la banda «Rotger».

A darrera, accompanyaven a N. S. de los Dolores l'associació de Mares Cristianes amb la seva artística bandera i nombrosa concurrencia portant totes la medalla de associada.

Les funcions de Setmana santa a Sant Francesc son estades molt solemnes per haver-se executats molts de cants litúrgics a grans veus per la escolania i els choristes franciscans.

Mentre estam escrivint aquestes notes sentim les campanes parroquials que toquen a glòria. Jesús ha resucitat, sia benet i alabat per a sempre.

Si tots els anys a Inca acostuma assistir molta gent a les instruccions core-

mals, en quanys ha aguantada fins an els darrers sermons, augmentant notablement durant la Setmana Santa, degut sens dubte, a la solideç i eloqüència sagrada del predicador que hem tengut.

Deu li don vida i forsa per poder continuar la seva labor apostòlica, suministrant an els feels la paraula divina.

La tercera Festa de Pascua, dia 2 d'Abril, cantarà sa primera missa un altre fill d'Inca, el nou prevere Mossèn Jaume Sampol.

Per tal motiu donam l'enorabona a l'estimat amic Sampol a sos distingits pares i a tota la seva família.

La secció menoreta de la Congregació Mariana s'està preparant per donar una funció dramàtica per la mitjana festa de Pasco.

Posarà en escena *San Tarcisio, Mestre Olaguer, i Almas en pena*.

Hem estats convidats per la Festa del Sant Cristo de la Salut de la Ermita de Llubí que es farà dia 2 d'Abril,

El matí, e-hi haurà ofici major, al capvespre ball a l'estil del país, i el vespre, an el saló de ca'n Borràs, el nostre amic D. Antoni Torrandell, donarà un concert amb un repertori escollit de tot.

Preus de nostre Mercat

Bessó	a 63'00	el quinta
Blat	a 25'00	la cort re
Xexa	a 26'50	id.
Sivada	a 15'00	id.
Id. forastera	a 00'00	id.
Ordi	a 17'50	id.
id. foraster	a 00'00	id.
Faves pera cuinar	a 30'00	id.
id. per bestiá	a 26'00	id.
Blat de les Índies	a 32'00	id.
Monjetes de confit	a 50'00	id.
Id. Blanques	a 45'00	id.
Siurons	a 34'00	id.
Fasols	a 00'00	id.
Garroves	a 9'00	el quintá

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA
Dessesores Clases Maestrass

Historia de los Heterodoxos Españoles por el Doctor D. Marcelino Menéndez y Pelayo, Director de la Real Academia de la Historia—Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis (I. Joann II. 19)—Dos tomos

España, mi patria—por D. José Dalmau Carles, profesor Normal Director del Grupo Escolar de Gerona, Caballero de la Real Orden de Isabel la Católica y de la Orden Civil de Alfonso XII por méritos de enseñanza.

El mejor libro es el que más enseña.

(Arte, Geografía, Prehistoria, Historia, Literatura, Biografía, Industria, Comercio, Agricultura, 1.000 grabados) Con aprobación eclesiástica. Año 1918

Obres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ
INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÁ. Compost damunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán=40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rmt. D. Juan Quetglas i altres clergues—Encuadernat una peseta, en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constantià per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Vilella Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José M.ª Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Pagsia—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Família—A 6 ptes el millar.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—50 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes. 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2.ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.

DEVOCIONARIS I SETMANES SANTES.—N'hi ha un extens assolit de tota classe propis pel temps de Cremen i molt llamatius per regalar a nins i nines de primera comunió=Carrer de la Murta, 5, INCA.

PUBLICACIONS I PERIODICS. En aquesta casa es venen i es suscriuen a les obres i revistes de la important Editorial Catalana, com també en venen números sols del diari catòlic *El Debate*, de Madrid.— Carrer de la Murta, 5, Inca.

LA LECTURA POPULAR.—Biblioteca d'autors catalans, que du publicats més de 250 quaderns diferents. De tots n'hi ha existència, a 10 centims. Carrer de la Murta, 5, Inca.

MODELACIÓ dels Jutjats Municipals i llibres d'actes pel registre del moviment de Població.—Carrer de la Murta, 5 Inca.

CAPSES DE DIBUIX.—A preus econòmics per ferir-les en depòsit d'abans de la Guerra Europea.—Carrer de la Murta, 5, Inca.

BIBLIOTECA DEL DERECHO VIGENTE. La componen més de 50 volums diferents de lleis de la legislació d'Espanya, a ptes. 1'50.—Carrer de la Murta, 5, Inca.

EL DEBATE

SE VENDE EN ESTA IMPRENTA

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS? usad el

Granoll Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Depósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca), y en Palma, Centro Farmacéutico.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures=En papé una peseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unes al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 15 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milésimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Viñal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—incz

DIETARIOS

DE 1918

SE VENDE EN ESTA IMPRENTA

Tip. M. Durán.—Inca.